



ФЕСТИВАЛ

осмехе и аплаузе, а деца су им се на позорници придружила у сцени свадбе, заједно кумовала и бацала бомбоне на повик: „Куме изгоре ти кеса!“.

Млада екипа глумаца добро се забављала и после представе. За многе од њих ово је нека врста наставка дружења из доба одрастања и школских дана када су лета проводили на камповима.

— Сећам се наших језичких кампова, када смо на крају правили позоришне представе. И тада је отприлике било исто друштво: Јована Вечић, Марко Рус, Марко Ембер и други — прича нам Митар Кркељић, који овога лета у Ловри тумачи две улоге: насловну у представи „Мудар Милош и чаробна фрула“ и министровог школског друга у „Власти“.

Била је ово прилика и за поновни су-

ја“, и када смо заједно са Миланом Русом направили ово наше позориште — са носталгијом прича Тибор Ембер.

И док су се одржавале пробе, припремали наступе или трајале представе, о тону и светлима, јачини звука, микрофонима, рефлекторима и безбројним кабловима, бринуо је неуморни Богдан Сабо, који је више година хитро трчао са сцене како би пресвукао костим и стао за микс-пулт.

— Ове године сам само за микс-пултом, али и то је довољно. Посебно се радујемо сви новој опреми и већ сада користимо нове микро-портове, а у августу стиже и нови микс-пулт за тон и светла. Ова техника, коју смо до сада користили стара је више од 15 година, а нова опрема допринеће свакако бољем квалитету, па ће колеге глумци и публика то осетити. Њестру волим и сваке године чекам са нестрпљењем да видим добро друштво које можда увек не виђам, да одемо и на Дунав, а увече се сви добро забавимо и направимо нашу журку — каже Богдан и додаје да овде нема строге поделе посла, па одлично сарађује са колегом Тибором Прагаијем, који је задужен за декор и реквизите. Обојица заједно брину о сваком детаљу како би се глумци добро осећали, а публика на прави начин доживела представу.

Поред изванредне улоге „ђавола“ коју остварује као глумац, о доброј организацији фестивала бринуо је уметнички секретар Бранимир Ђорђевић, који каже да су припреме за овај сусрет са публиком почеле одмах након затварања прошлогodiшњег фестивала.

— Увек радимо као тим. Програм је одабрао наш директор Милан Рус, али заједнички се договарамо са техником, уметничком секцијом, секретаријатом и књиговодством. Глумце смо на време обавестили, јер сви имају своје обавезе, а свака представа је подједнако важна. Након Ловре идемо на заслужени одмор, а од јесени нас чекају значајне обавезе: фестивал у Новом Саду и наступ у Будимпешти, са „Сентандрејским јеванђељем“ — рекао је Бранислав за „Српске недељне новине“.

Ловранин Јосип Маториц каже да је играти представу прекопута сопствене куће врло комфортно. Његово двориште има врло важну улогу, јер сваког лета предстаља директну и најкраћу везу између пансиона, у којем су смештени глумци, и сцене.

— Волим овде да играм и Ловрани очекују да се појавим на нашој сцени. Увек се чуде ако случајно не наступам. Већина мештана разуме наш језик, али имамо и представу на мађарском. Иначе, врло сам близу, па могу костим за улогу да обучем код куће, папуче заменим ципелама и дођем на представу — кроз смех каже популарни Јосо.

Изванредним наступом, разноврсни програм фестивала обогатио је и сусрет са фолклорашима КУД-а „Оплепац“, који су на своју европску турнеју стигли из далеког Торонта. Након Србије и Републике Српске, очекује их и наступ у Италији, а у Мађарској су поред Ловре, одржали и целовечерњи концерт у Будимпешти. Током вечери, на ловранској позорници су их „за-



њивали“ музичари оркестра „Ледине“ из Тукуље.

Дане позоришта и културе чинила је и представа на мађарском језику. Публика из Ловре и околине је уживала у лаганој комедији „булеварског типа“, под називом „Отац је само један?!“. Уживала је и читава екипа мађарских глумаца у срдачном гостопримству глумаца Српског позоришта,



укусном роштиљу и звуцима хармонике Милана Руса након представе, када су се низале српске и мађарске арије.

Летњи фестивал позоришта и културе у Ловри затворен је 2. јула, пред-

срет са Даринком Орчик и Катицом Шокац, које су у Ловри тумачиле улоге кћерке коју Милош проси и њене мајке Борике, као и са Томом Принцом, који им је био музичка подршка. Представа има алитерације, па се глумци мењају сходно могућностима.

Боравак у Ловри, екипа Српског позоришта је искористила и за пробу представе чија се обнова озбиљно припрема. Ради се о некада веома успешном и упамћеном „Сентандрејском јеванђељу“ које се планира за јесен, када ће позориште гостовати на међународном фестивалу у Новом Саду, а одмах потом одиграти ову представу и у Националном позоришту у Будимпешти.

На крају фестивала директор позоришта Милан Рус захвалио се свим колегама учесницима, селу Ловри и мештанима, као и свима који су помогли одржавање овогodiшњег фестивала. Читава екипа функционисала је беспрекорно, а да све протекне како треба, својим залагањем допринеле су и вредне руке три даме: Наоми Борбељ, Ержике Часар и Катарине Павловић Бачи.

Након позоришних представа, испод трема пансиона у Ловри, орила се песма из многих грла талентованих певача. Екипу домаћих, на челу са „славујем из Чипа“, Бранком Башић, чинила је и тамбура Милана Руса, тарабуке Бранимира Ђорђевића, уз певачку подршку Јосе Маторица и брачног пара Ембер, док су екипу гостију представљали снажни гласови незаустављивих чланова хора „Свети Серафим Саровски“.

Добрила Боројевић